

روز بزرگداشت حکیم ابوالقاسم فردوسی

استاد بزرگ بی‌بدیل، حکیم ابوالقاسم منصور بن حسن فردوسی طوسی، حماسه‌سرای بزرگ ایران و یکی از شاعران مشهور عالم و ستاره درخشنده آسمان ادب فارسی و از مفاخر نامدار ملت ایران است که به علت همین عظمت مقام و مرتبت، داستان زندگی‌اش مانند دیگر بزرگان دنیای قدیم با افسانه و روایات مختلف درآمیخته است

استاد بزرگ بی‌بدیل، حکیم ابوالقاسم منصور بن حسن فردوسی طوسی، حماسه‌سرای بزرگ ایران و یکی از شاعران مشهور عالم و ستاره درخشنده آسمان ادب فارسی و از مفاخر نامدار ملت ایران است که به علت همین عظمت مقام و مرتبت، داستان زندگی‌اش مانند دیگر بزرگان دنیای قدیم با افسانه و روایات مختلف درآمیخته است.

فردوسی از تاریخ ایران و سرگذشت نیاکان خویش آگاهی داشت، به ایران عشق می‌ورزید و به ذکر افتخارات ملی علاقه داشت. وی از خاندانی صاحب مکنّت بود ولی این بی‌نیازی پایدار نماند؛ زیرا او همه سودهای مادی خود را به کناری نهاد و وقتی تاریخ میهن خود و افتخارات گذشته آن را در خطر نیستی و فراموشی یافت، زندگی خود را به احیای تاریخ گذشته مصروف داشت و از بلاغت و فصاحت معجزه‌آسای خود در این راه یاری گرفت. از تهیدستی نیندیشید، 30 سال رنج برد و به هیچ روی، حتی در مرگ پسرش، از ادامه کار باز نایستاد، تا شاهنامه را با همه رونق و شکوه و جلالش، جاودانه برای ایرانی که می‌خواست جاودان باشد، باقی گذاشت. 25 اردیبهشت ماه روز بزرگداشت حکیم ابوالقاسم فردوسی، بزرگ‌ترین حماسه‌سرای ایران و یکی از حماسه‌سرایان بزرگ جهان است.